

24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019

† Κυριακή Β' Νηστειῶν.

«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Προ-
εόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυ-
ρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἰ.).

ᾠχος β'. Ἑωθινὸν ι'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Δι

 ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
 νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ι ι ου ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

 τε κα τη ηλ θες προσ τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

τη α στραπη της Θεοτητος ο τε δε και τους
 τε θνεωτας εκ τωνκαταχθωνιων ανεεστησας
 πασαι αι δυναμει των επουρανιων εκραυγα
 ζον Ζωοδοτα Χριστε ο Θεος ημων δοο
 οξα σοι

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

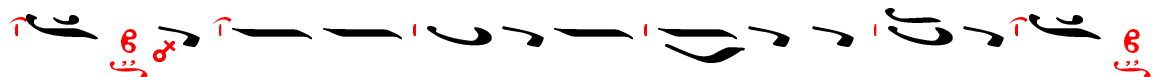
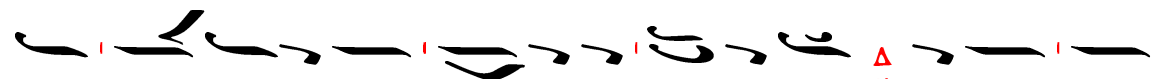

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ορθοδοξιας οφωστη Εκκλησιας το
 στηριγμα και Διιδασκααλε των μοναστων
 ηκαλλονη των θεολογων υπερμαχος απρο
 σμαχηητος Γρηγοριε θαυματρο γεθε
 σαλο νικηστοκαυχημακηρυξητης χαριι
 τος ικετευε διαπαντος σωθη ναιτας
 ψυχας ηημων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. Δι. θ

Σημερον της παγκοσμις χαρας τα προοιμι

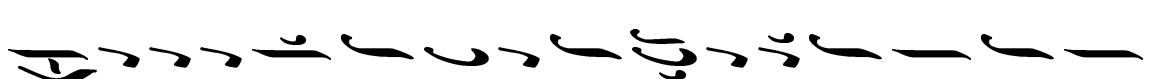
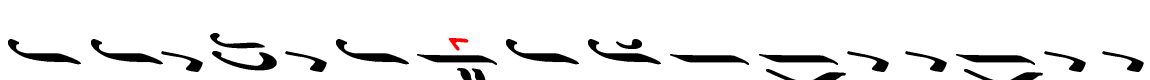

 α την προ ε ορ τι ον ασαι προ τρε πε ται

 ι δε γαρ Γα βρι ηλ πα ρα γι νε ται τη Πα ρ θε

 νω κο μι ζωντο Ευ α γγε λι ον και προς αυ την εκ

 βο η σε ται χαι ρε κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος

 με τα σ ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

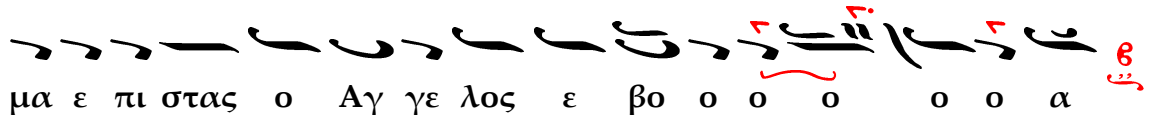
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

O ευ σχη η μων Ι ω ση φ α πο του ξυ λου

 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν

 δο νι κα θα ραι λη σας και α ρω ω μα σιν εν

 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η

 με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το

 με γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

T αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

 μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α

τα μυρα τοις θνη τοις υπαρχαιαρμο οδια

Χριστος δε διαφθορας εδειχθη αλλοτριος αλλα

κραυγασα τε ανεστη ο Κυριος παρεχων

τω κοσμωτο μεγα εεελεος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παντα υπερ εννοιαν παντα υπερ ενδοξα

τασα θεοτοκηστηρια τη αγνειαεσφρα

γισμε ενηκαιπαρθε νιαφυλαττο με ενη

Μητηρ εγνωσθησα ψευδης θεον τεκουσα αλη

θινον αυτον ικετευε σωθη ναιταςψυχα αας

ημων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λιθον του μνηματοςφραγισθη ναι μη κωλυ

υ υ υ υ σας την πετραν της πιιστεως α

νασταςπαρεσχες πασι Κυριε δοο οξα σοι

Δόξα.

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφο

ροισγυναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω ω νως
κοι νην γαρ ε ορ την συναυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε νε υ μνη μεν σε δι α γαρ του εκ σου
σαρκω θε εν τος ο Α δης ηχ μα λω τι σται ο Α
δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται
η Ευ α η λευ θε ρωται ο θα να τος τε θα να α
τωται και η μεις ε ζω ο ποι η θημεν δι ο α νυ
μνηντες βο ω μεν ευ λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων
ο ου τως εν δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τϷ θα να α

τϷ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δϷ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v' Ϸ} ω μα θη

τρι αι κη ρ να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τη ρ γαρ ε

ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ ^{u q} εν η χθ εν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κραζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^{υ ρ} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{υ ρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τες αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{υ ρ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρωω πος ^{υ ρ}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{υ ρ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{υ ρ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̄̅̅ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{υ ρ} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u 9}

Tων α γγε λων ο δη η η μος^{v' 22} κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε^{v' 22} ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα^{u 9} τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ^{v' 22} την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα^{v' 22} και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα^{u 9} και εξ⁶

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα^{u 9}

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u 9}

Tι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι^{v' 22} ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε^{u 9} ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος^{v' 22} προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις^{u 9} ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u 9} ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος^{u 9}

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Λ ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

²² προς το μνη η μα α σ⁹ θρη νο λο γ⁹ ς ς ς ς σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε²² θρη ν⁹ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θ⁹ ς ς ς ς σαι²² προς το μνη η μα σ⁹ Σω

ω ω ω τε⁹ ρ ε νη χ⁹ ον το αγ γε ε ε λ⁹ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε ν⁹ ς²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τ⁹ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^u₉

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ τθ

γι ο ο ο ον τε ^v₂₂ και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ^u₉ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α ^v₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^u₉ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^u₉

Και νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^u₉

Ζω ο δο την τε κθ θ θ σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας ^v₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε ^u₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^v₂₂ ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ

σθ σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος ^u₉

Αλλη λθ ι α Α λλη λθ θ ι α ^v₂₂ Α

λλη λϑ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε
 ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A
 λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε
 ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
 Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...
 * * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου
 της καρδι ας προς σε Σω τηρ σωσον με ση ε πι λαμ ψει
E λε η σον η μας τους πται ον τας σοι πολ λα
 καθ ε κα στην ω ραν ω Χρι στε με και δος προ τε λους
 τρο πους του με τα νο ει ει ν σοι

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

Α γι ω Πνευ μα τι το βασι λευ ειν πε λει το
α γι α ζειν το κι νειν την κτισιν **ε** Θε ο ος γαρ
ε στιν ο μο ουσι ος Πατρι και λογω **ε**

Ἀντίφωνον Β'

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μι ν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι **ε** εκ του εχ θρου α μα
και αν θρω πο κτο ο ν **ε**

Τ ο ις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τε ρ
τον σον δου λον **ε** λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι ν **ε**
δν ται και γα αρ οι εχ θροι οι μ **ε**

Χ Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην **ε**

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε ρα
ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη
ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε
Ἀντίφωνον Γ

O ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μωσ σα λευ ον ται
προσβολαι αις του Βε λι ι αρ

E ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει να
τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη ρα
βδω τον κληρον αυτου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα
στε ε φονται Μαρ τυρες και προφη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

ξε γεϱ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν
 προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα
 ων κυ κλω σει σε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

ξε γεϱ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν
 προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα
 ων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

ξε γεϱ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
 εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω
 γη λα ων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α
ι
νε
σα
α
τω
πνο
η
η
η
ζ'
πα
σα
τον
Κυ
ρι
χ
ο
ο
ον
Δ

ἽΟ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

ἽΟ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ἽΟ ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ἽΟ ιερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ἽΟ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ἽΟ ιερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανερώσεν δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἤλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ

ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερευθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μονω η η μαρτον ^Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε ^ε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην ^Δ και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ^ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

^ε ^ε

Ι δε δε δε δε δε γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας ^ε τα α δη λα

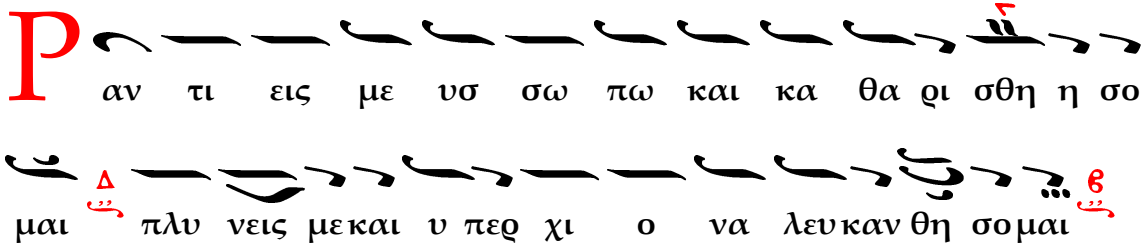
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ ε ε ^ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι ^ε

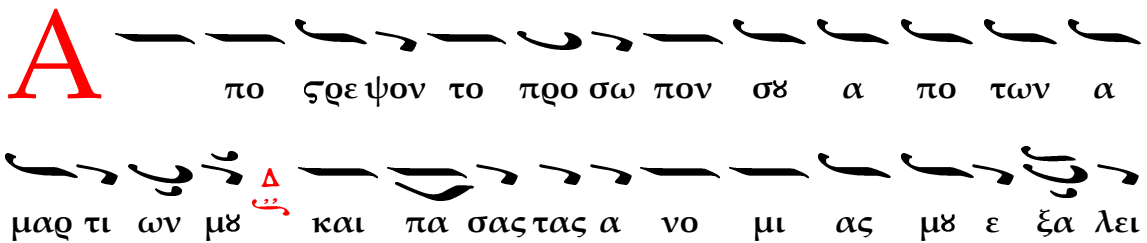
Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

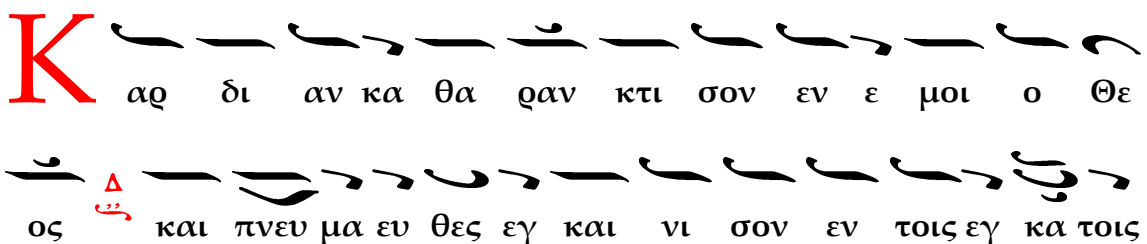
Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

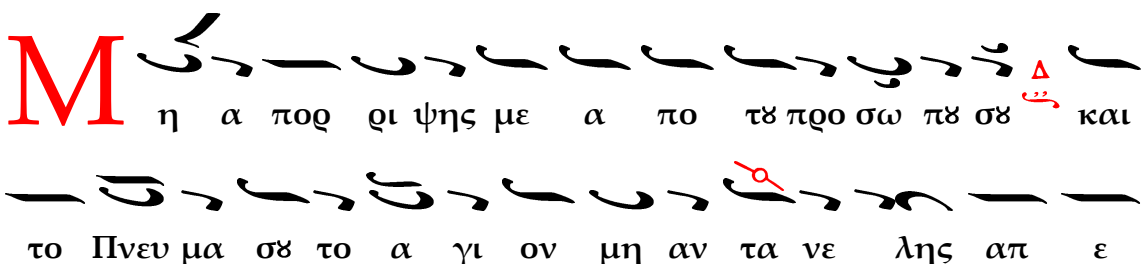
να

Α πο σρεψον το προ σω πον σδ α πο των α
μαρ τι ων μη

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος

μη

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τδ προ σω πδ σδ

το Πνευ μα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μᾶ

Α ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου και πνευματι η γεμο νικωστηριξον

με

Δ ιδαξω ανθρωπους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την

δι και ο συνησθ

Κ υριεταχειλημου ανοιξεις και το

στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Ο τιειη θελησασθουσαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Η υσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην

ο Θεος ουκ εξουδενωσει

A —————
γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ
την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ
σα λημ ^Δ

T —————
ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^β

T —————
ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σθ μο οσ χθς ^Δ και ε λε η σον με ο Θε ος ^Δ 7
χ

Τῇ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Δ ^{Νη} —————
ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω ^β και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν
T —————
ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ^ν ορ θρι ζει γαρ
το ο ο πνευ μα α μη ^β προς να ο ον τον α γι ι
ο ο ο ον σθ ^ν να ον φε ρων τθ σω μα τος ο
ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον ^ν αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

K αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νων α α μην

T ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις προ σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

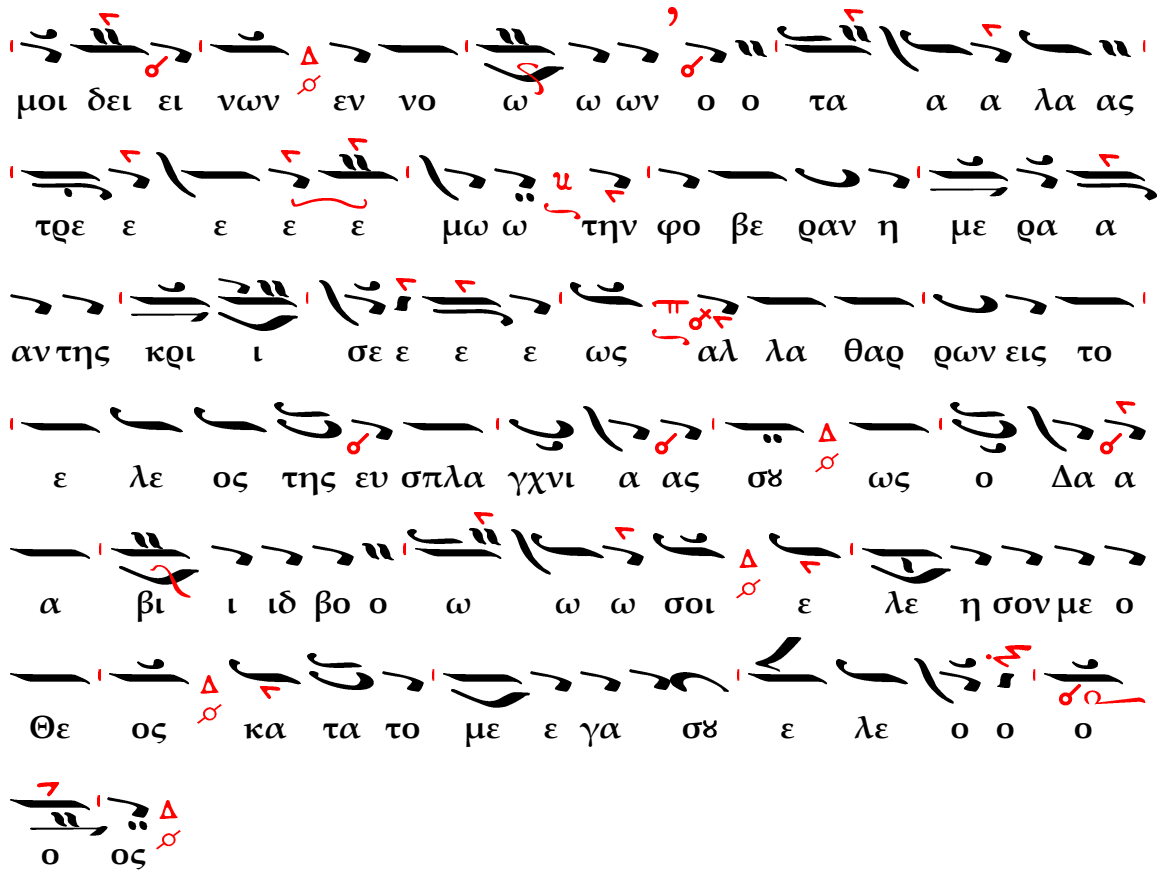
Ἦχος Πάσχα

E λε η σον με ο θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α α μθ

T α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενὴς διήλεγχται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἄγνη, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ προεόρτιος.

Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ κόσμος, περιχαρῶς εὐφράνθητι, ὥσπερ αἰσθόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου κάθοδον ἐν σοί· διὰ σπλάγχνα ἐλέους γάρ, ἐξ οὐρανοῦ κατέρχεται, γαστρὶ Παρθένου σωματούμενος.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδου σοι, τῇ Βασιλίδι στέλλεται, θεῖος Ἀρχάγγελος, τοῦ Βασιλέως πάντων καὶ Θεοῦ, προμηνῦσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνήσει· Χαῖρέ σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ στάμνος, ἡ φωταυγῆς καὶ πάγχρυσος, διευτρεπίσθητι, πρὸς εἰσδοχὴν τοῦ μάννα τῆς ζωῆς· ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φωνῆς Ἀγγέλου σοι, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Λαγόσι, σοῦ τῆς Ἄγνης οἰκίζεσθαι, μέλλει ὁ Κύριος, ὁ κατοικῶν αἰεὶ τοὺς οὐρανοὺς· οὐρανῶσαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἦτοι τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι, καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι, καὶ γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε, εἰς ἐνότητα, ὑμνῆσαι κατ' ἀξίαν, τὸν πνευματορῥήτορα θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος, ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος, Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Δόξα.

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον, Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα, καὶ ὁμότροπος, καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὀδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γάρ, καὶ πρὸς βάραθρα, κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεούσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ᾗ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῆ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ὁ προεόρτιος.

Ἦχος δ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Γῆ τὰς ἀκάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἢ βλαστήσασα, σκίρτα χόρευε· ἰδού, ὁ γεωργὸς ὁ ἀθάνατος, κατάρας ἐξαίρων σε, νῦν ἐπελεύσεται.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ θεῖος πόκος, ἐτοιμάζου Παρθένε ἀμόλυντε· ἐπὶ σὲ γὰρ ὁ Θεός, ὡς ὑετὸς καταβήσεται, ξηρᾶναι τὰ ρεύματα, τῆς παραβάσεως.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Τόμος ὁ θεῖος, εὐτρεπίζου· Πατὴρ τῷ δακτύλῳ γάρ, ἐγγραφήσεται ἐν σοί, ὁ θεῖος Λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παράβασιν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Χρυσῆ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπων διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον, δι' οὗ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθήσεται.

Καὶ τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ρεῖθρα τῶν θείων διδασκῶν σου, φυλάττοντες πᾶσαν μηχανήν, τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἧς μετ' ἤχου ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Δόξα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης, πᾶσαν ἡδυπάθειαν σοφέ, ἀσκητικῶς ἐζώωσας, ψυχῆς σου τὰ κινήματα, καὶ ταύτην θεῖον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει, αἰσχρὰν τε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα· ἀλλὰ στοργῇ τῇ θείᾳ με, Παρθένε Θεονύμφευτε, δέσμευσον θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἄδὰμ ἢ ἀνάκλησις.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφέ, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος, νικητὴς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῆς Ἱεράρχης· πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης Χριστῶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα. **Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον ἅπασα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ Χαῖρέ σοι φάσκει ὁ Ἄγγελος, εὐλογημένη σὺ Ἄγνη, τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἄχραντε. Σήμερον τοῦ ὄφους, ἀμαυροῦται τὸ φρυάγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τοῦ Προπάτορος. Διὸ σοὶ καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοὶ, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται,* καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ

σε αεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν,* καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε αεί.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

Στίχ. Τὴν σάρκα ρίψας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων,
Οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη ἐδέξατο Ἀρτέμον Ἐδέμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Στίχ. Κόσμου μεταστὰς καὶ Θεῷ προσεγγίσας,
Σὸς εἶμι καὶ σῶσόν με, φησὶν Ἀρτέμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἐξομοιωθεὶς Πάτερ,
Υἱῷ Θεοῦ σύγκληρος ἐκστὰς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτῶ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτῆρος ὀκτάρημος ἐτμήθη φάλαγξ,
Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταήμερου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μαρτίνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῶ τραφεὶς κάλλιστα γῆρα Μαρτίνε,
Θανῶν θανοῦσι προστέθεισαι Πατράσι.

Ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Παρθένιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀγχόνῃ τελειοῦται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει ,αχνζ' (1657).

Στίχ. Τῷ Παρθενίῳ ἐπλάκη διπλοῦν στέφος,
Ὡς ἱερεὶ τε καὶ ἀθλητῇ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου.

Στίχ. Θωμᾶς μετέστη πρὸς μονὰς αἰωνίους,
Θωμᾶς ἡγούμενος Μονῆς Εὐθυμίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζαχαρίου τοῦ νηστευτοῦ, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαιῶν τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ἦσκησε στερόρῳς νηστείαν Ζαχαρίας,
ἦν Χριστὸς ὑπέδειξε τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Στεφάνου καὶ Πέτρου τοῦ Καζάν, οἵτινες μουσουλμάνοι ὄντες πρότερον ἐβαπτίσθησαν καὶ διὰ τοῦτο κατεσπαράχθησαν δεινῶς ὑπὸ τῶν μαινομένων συμφυλετῶν αὐτῶν, ἐν ἔτει ,αφνβ´ (1552).

Στίχ. Ἐκ σκότους Ἄγαρ φῶς ἰδόντες Κυρίου, τὰ ἐμφώτια ἐβάψατε μαρτυρίῳ.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Στίχ. Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν, Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β´, Δ´ καὶ Ε´ Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α´

A νοι ξω το στο μα μα και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ´

T ους σου ους υ μνο λο γως Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
τη θει α δο ξη σε στε φα νων δο ξης α ξι ω

σον

ὠδὴ δ'

Την ἀνεξιχνίασον θεῖαν βλαστην τῆς
ἐκ τῆς Παρθενώσας κωσέως σὺ ψι
στὸ ὀποφητῆς Ἀββακὺμ κατὰ νόων ε
κραυγὰ ἀζεδόξατη δύναμει σὺ Κυριε

ὠδὴ ε'

Εξέστητα συμπαντα ἐπιθηθία
δόξησὺ σὺ γὰρ ἀπειρογάμε Παρθενε
νε ἐσχες ἐν μηήτρατων ἐπιπαντων
θεὸν καὶ τετοκας ἀχρονον γιον πασι
τοι οἰς ὑμῶσι σε σῶτηρι ἰαν βραβευ

σα

ὠδὴ ς'

Την θεῖαν ταυτην καὶ παντιμον τε ληντες εορ
την οἰθεοφρονες τῆς Θεοομητορος δευτετας
χειρας κροτησωμεν τον ἐξ αὐτῆς τε χθεεν

τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

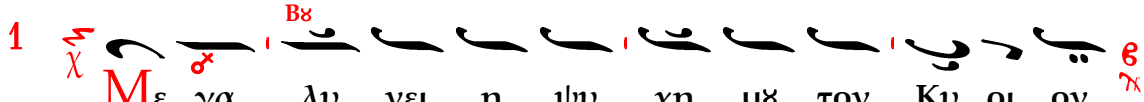
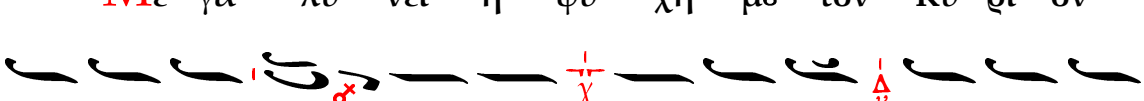
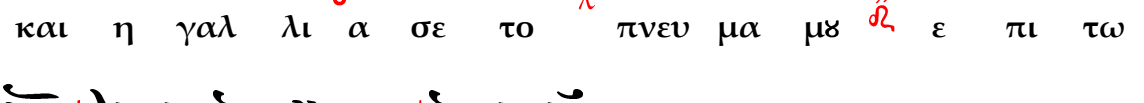
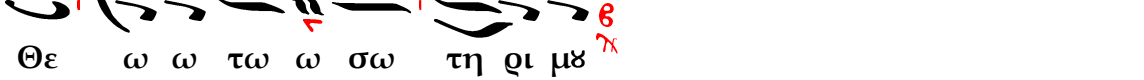
Ο υκ ε λα α τρευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

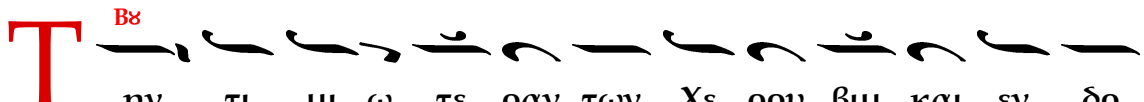
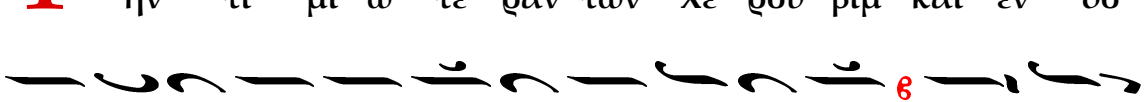
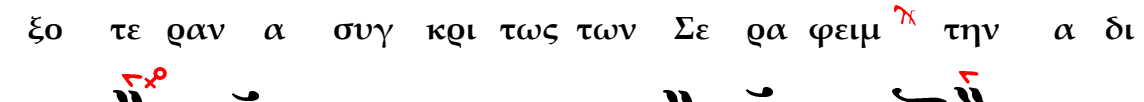
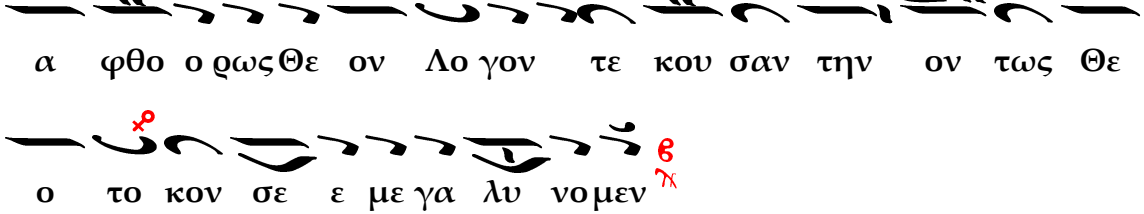
ὠδὴ η'

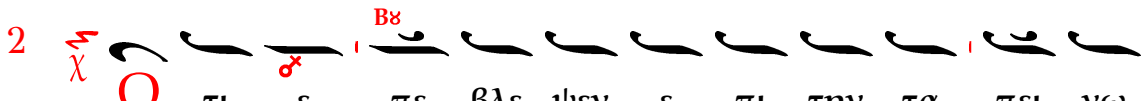
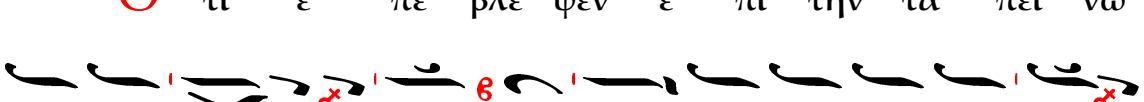
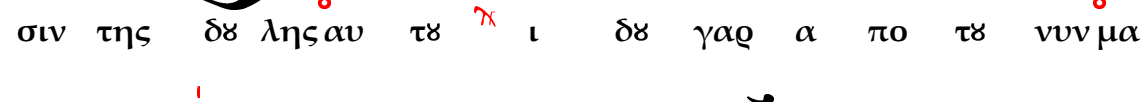
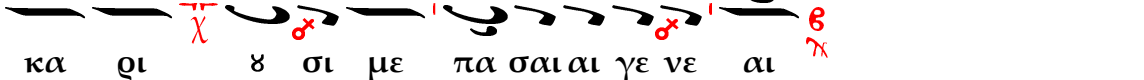
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

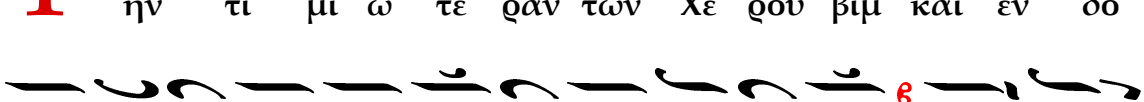
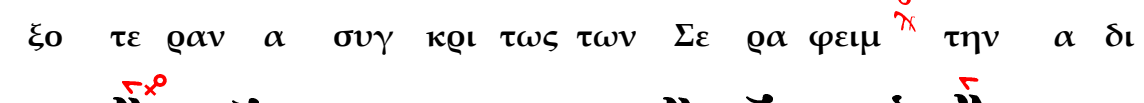
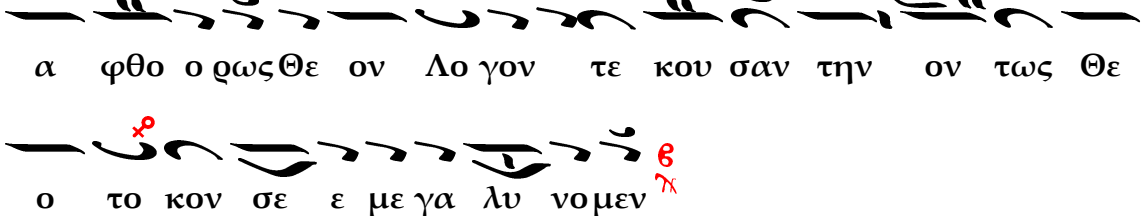
Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νε ρ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς ς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνευ μα μ8 ε πι τω
Θε ω ω τω ω σω τη ρι μ8

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησ αυ τ8 ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
 κα ρι 8 σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **E** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλθ τθ ςν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ςς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ώδη θ'

A πασγη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος Πα πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε
 ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος
 και βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι
 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τσ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ι΄.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον

ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχето· οἷς τὸ τρίτον, φανεῖς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Χαῖρε Πατέρων καύχημα, Θεολόγων τὸ στόμα, τῆς ἡσυχίας σκήνωμα, τῆς σοφίας ὁ οἶκος, τῶν Διδασκάλων ἀκρότης, πέλαγος τὸ τοῦ λόγου· πράξεως χαῖρε ὄργανον, θεωρίας ἀκρότης, θεραπευτά, καὶ τῶν νόσων τῶν ἀνθρωπίνων· Πνεύματος χαῖρε τέμενος, καὶ θανῶν καὶ ζῶν Πάτερ.

Καὶ τὸ προεόρτιον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ὡς δῶρα προεόρτια, προσφερομέν σοι Πάναγνε, φιλοπτωχείας τὸν πλοῦτον, ἀγνεῖαν καὶ σωφροσύνην, ὕμνους εὐχὰς καὶ δάκρυα, νηστεῖαν καὶ ταπείνωσιν, ἐφ' οἷς συμπράττοις Δέσποινα, καὶ ἅπαντας ἐποπτεύεις εὐσπλάγχχνως, ὦ Θεομητορ.

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι-θ.

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω

ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον

ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ

υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω ω ω Θε ε ε ε ω

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται Δ

Χ πα σι τοις ο σι οις α αυ του Δ

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε Νη ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας Δι ι να δει ξης τοις

λα οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α

α σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω

πος Δ

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ

εν στε ρε Χ ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του Δ

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α Δ δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης ε η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν ε λε ε γον τε ες συν η

η μιν ^Δδο ξα τω πληθει των οι κτι ιρω ω ων σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι ^Δ

^Χ Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ ^Δκα

τα το ^Χπληθοστης με γαλω συ νης α αυ του ^Δ

X αι ρε τε λα οι και α γαλι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θε σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α τος ^Θ αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α

το ει ει πων ^Δ Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων

ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου ^Δ και ε πλη ρω

σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας ^Δ

χαι ρε τε λα οι οι και αι α γαλι α α α α

σθε ^Δ

^Χ Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν ^Χψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα ^Δ

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν ^ε Αγ γε λος δε το ον λι
 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος ^Δ εν τη ση
 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν ^ε
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης
^{Δι} ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ
 υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να
 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω
 ων η η η μιν ^Δ δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα
 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα
 α α α σοι ^Δ

Και προεόρτια προσόμοια γ' εις δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος ^δ Βου ς

^λ **Α** ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^ε
 αι νει τε αυ ^λ τον ^Δ εν χορδαι αις και ορ γα α νω ^ε
Κ α τοι κτει ρη η σας το ποι η μα ο Πλα α στης ^ε
 σπλαγχνοις τοις οι κει οις τε κα τα α καμ πτο με νος ^ε Κο

ρης εν μητρα Θεο παιδος οϊκησαι σπενδει προς ην
ο με εγας ηλθεν Αρχαγγελος και ρε προσφθεγγο με
νος Θεο ο χαριτω τε νυν με τα σθ ο Θεος η
μων μηπτο ηθης με του Βασιλεωσ τον Ααρχι
στρατηγον ευρες γαρ χαριν ην απωλεσεν Ευα
το πριν η Προμητωρ σθ και συληψη και τε ε ε
ξη τσ Πατροστον ομουσιον

Αι νει τε αυ τον εν κυμβαλοισ ευηχοισ
αι νει τε αυ τον εν κυμβαλοισ αλαλαγμου πα
σαπνο η αι νεσα ατω τον Κυριον

Κατοι κτειρη ησας το ποιημα ο Πλασσης
σπλαγχνοισ τοισ οϊκειοισ τε κα τα ακαμπτομενος Κο

ρης εν μητρα Θεο παιδος οϊκησαι σπενδει προς ην
ο με εγας ηλθεν Αρχαγγελος και ρε προσφθεγγο με
νος Θεο ο χαριτω τε νυν με τα σθ ο Θεος η
μων μηπτο ηθης με του Βασιλεωσ τον Ααρχι

στρατηγον ^ε ^χ ευ ρες γαρ χα ριν ην α πω λεσεν ^π ⁹ Ευ α

το πριν η Προ μη τωρ σθ ^Δ ^δ και συλ λη ψη και τε ε ε

ξη ^Δ ^δ τσ Πα τρος τον ο μο ου σι ον ^ε ^χ

^χ Ευ α γγε λι ζε σθε η με ραν εξ η με ρας ^Δ ^δ

^χ το σω τη η ρι ον τσ Θε ου ημων ^ε ^χ

[H] ε νος ε στι ι σθ ο λο γος και η θε ε α ^ε ^χ ξε

να σου τα ρη μα τα και τα α μη νυ μα τα ^ε ^χ η Μα ρι

α μπροσ τον Αγ γε λον ^Δ ^δ μη με πλα νη σης ^π ⁹ Κο ρη υ πα αρ

χω γα μου α μν η τος ^ε ^χ λε γεις ως συ λλη ψο μαι τον α α

πε ρι λη π τον ^ε ^χ και πω σ χω ρη σει η μη τρα μου ^Δ ^δ ον τα

με γε θη ^π ⁹ των ου ρα νων χω ρη ησαι ου δυ νανται ^ε ^χ του

Α βρα αμ σε δι δα ξα τω πριν ^π ⁹ η κα λυ βη Θε

ον η χω ρη σα σα ^Δ ^δ προ τυ πσ σα Πα ρ θε ε ε νε ^Δ ^δ

την Θε ο δε κ τον γα στε ρα σθ ^ε ^χ

^χ Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ^ε ^χ α σα τε

τω Κυ ^χ ρι ω πα α σα η γη η ^ε ^χ

Ε ις Να ζα ρε ετ νυν την πο λιν ε πι φθα α σας
Πο λιν σε την εμ ψυ χον του Βα σι λε ως Χρι στῶ ο Γα
βρι ηλ κα τα σπα ζε ται βο ων σοι και ρε ευ λο γη
με ε νη Θε ο ο χα ρι τω τε ε ξεις εν νη δυ ι
σου Θε ον σα ρ κῶ μενον και δι α σῶ το αν θρω πι
νον προς το αρ χαι ον δι ευ σπλα γχνι αν α να α κα
λα μενον ευ λο γη με νος της κοι λι ας σῶ θει ος
κα ρ πος ο α θα να τος ο πα ρε χων τω κο ο ο
σμω δι α σῶ το με γα ε λε ος

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ ο ις εν σκο ο ο ο τει α μα ρ τη η μα των πο
ρε ε ευ ο με ε ε νοι ο ις φω ως α α
νε τει ει λα ας Χρι ι στε τω και αι ρω ω της ε ε γ
κρα τει ει ει ας και την ευ ση η η μον η

η με ε ε ε ραν του ου πα α θ ς ς ς ς σ ς δει ει
 ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ν ι να βο ω ω ω ω με ε ε
 εν σοι α να α στα α α α α ο Θε ε ος
 Πα
 ε λε ε η η σο ο ον η η η η η η η η η
 μας

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ς εκ σ ς
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν

δο κι ι α

μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε

δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στα μεν σοι δι α την με

γα α λην σε δο ο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τε Θε ου ο Υι

ος τε Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τε κο

ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ας τε κο ο σμη

Προσ δε ξαιτην δε ησιν ημων ο καθημενος
εκ δε ξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυρι
ος Ιησους Χριστος εις δοο ξαν Θεου Πατρος
α μην

Καθε καστην ημεραν ευλογησω σε και αι
νεεσω το ονομα ασεις τον αιωω να
και εις τον αιω να τ αιω νος

Κατα ξιωσον Κυρι εν τη ημερα τα
αυτη αναμαρτητς φυλαχθη η ναι ημας

Ευλογητος ει Κυρι ε ο Θεος των Πα
τερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον
το ονομα ασεις τς αιωω νας α μην

Γενοιτο Κυρι ε το ελεος σ εφ ημας κα
θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ευλογητος ει ει Κυρι ε διδαξοον με τα δι

και ω μα τα α σθ

Κυρι ε καταφυγη ε γε νηθης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ

το ον σοι

Κυρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τσ

ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μσ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκσ

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ χη

γω της ζω η ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η μιν

και το με γα ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ο τε κα τη ηλ θες προσ τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας
 πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων εκραυ γα
 ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα σοι ^Δ

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα νατον η ζω η η

α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρωσας

τη α στρα πη της Θε ο τη τος ^ε ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στησας

^Δ πα σαι αι δυ να μειςτων ε που ρα νι ων ε κραυγα

ζον ^ε Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα σοι ^Δ

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα νατον η ζω η η

α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρωσας

τη α στρα πη της Θε ο τη τος ^ε ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στησας

^Δ πα σαι αι δυ να μειςτων ε που ρα νι ων ε κραυγα

ζον ^ε Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξασοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τασσοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

Ο τε κα τη ηλ θεςπροστον θα νατον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας
πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυγα
ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα σοι ^Δ

Τὸ προεόρτιον

Ἦχος ^Δ Δι-θ

Σ η με ρον της παγ κο σμι 8 χα ρας τα προ οι μι
α ^ε την προ ε ορ τι ον α σαι προ τρε πε ται ^ε
ι δα γαρ Γα βρι ηλ πα ρα γι νε ται ^Δ τη Παρ θε
νω κο μι ζωντο Ευ α γγε λι ον ^ε και προς αυ την εκ
βο η σε ται ^Δ χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ ρι ος με
τα σθ ^ε

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ^Δ Γα ρ

Ο ρ θο δο ξι ας ο φω στηρ ^Δ Εκ κλη σι ας το
στηριγ μα και Δι ι δα σκα α λε ^ε των μο να στων
η κα λλο νη ^Δ των θε ο λο γων υ περ μα χος α προ
οσ μα χη η τος ^ε Γρη γο ρι ε θαυ μα τερ γε ^Δ θε
σσα λο νι κης το καυ χη μα κη ρυξ τη ης χα ρι ι
τος ^ε ι κε τευ ε δι α παν τος ^Δ σω θη ναι τας

ψυ υ χας η η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πδ Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον προεόρτιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος βδ Βου ς

Ε πε λευ σει Πνευ μα τος του Πα να γι ι ι
ι ι ου του Πα τρος τον συν θρο νον και ο μο ου
σι ον φω νη του Αρ χα γγε λσ νε λα βεσ
κυ η τορ Α δα αμ η α να κλη σι ι ι ις

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον
η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-Θ

Δι
Uε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ις

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

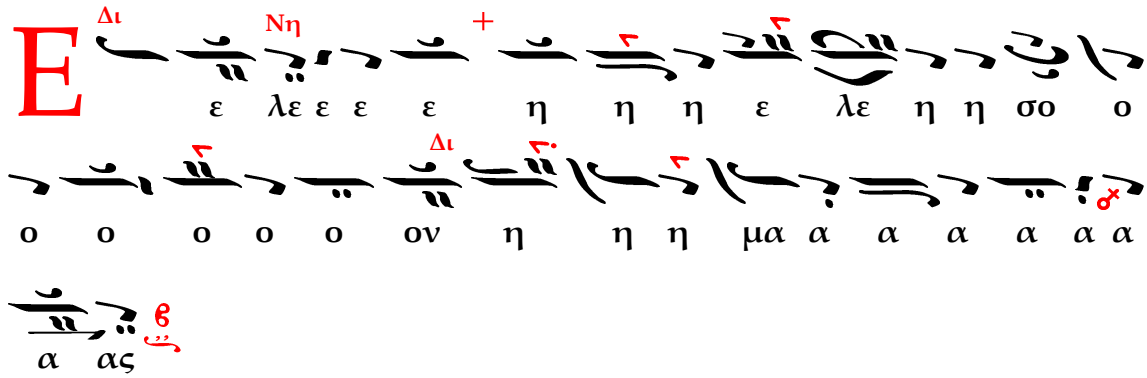
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

A α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α α

γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α ν α α α λ ι α θ α ν α τ ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούια τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν).

(Ἑβρ. α΄ 10-14, β΄ 1-3).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

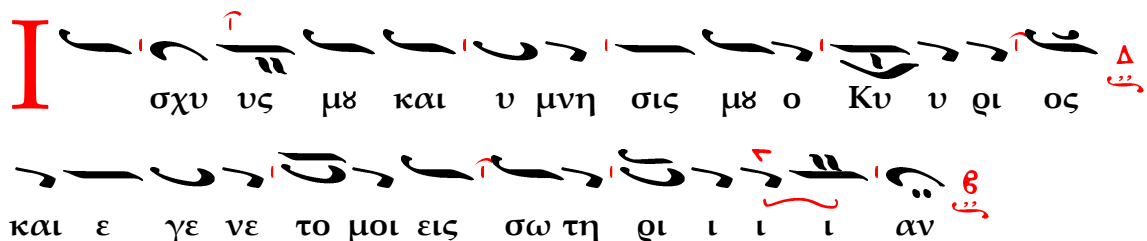
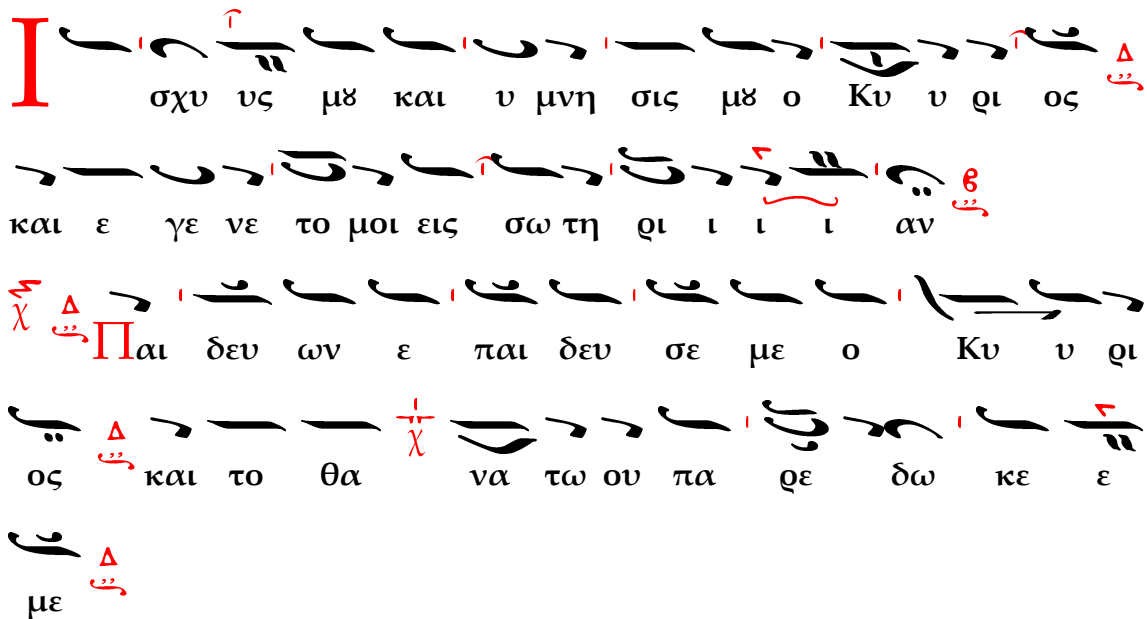
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

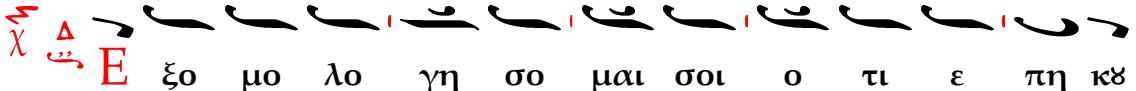
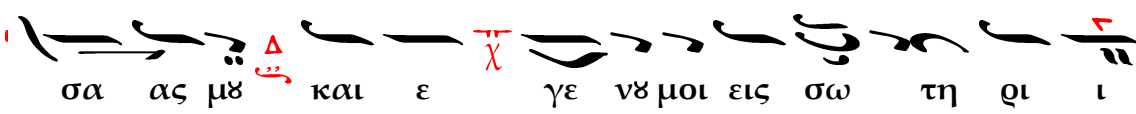
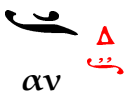
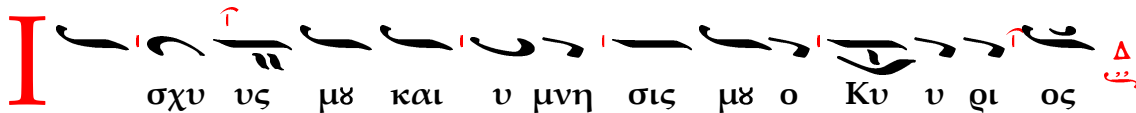
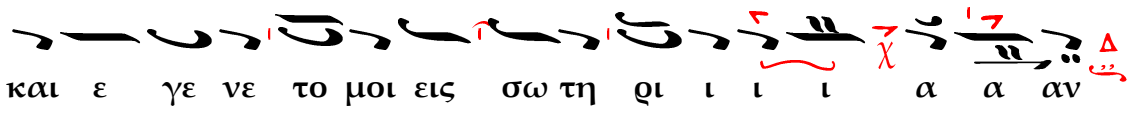
Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-Θ

 Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κς

 σα ας μς και ε γε νς μοι εις σω τη ρι ι

 αν

 Ι σχυ υς μς και υ μνη σις μς ο Κυ υ ρι ος

 και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α αν
 Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

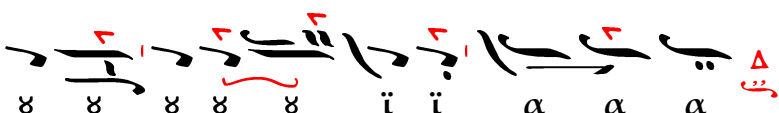
Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

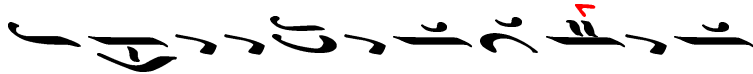
Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφρευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἦτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-θ

 Α λλη λς ι ι α Α α λλη η λς ς ς ς

 ι ι ι ι α Α α α αλ λη η λς ς

 ς ς ς ς ς ι ι α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου Δ

το ο νομα τϠ Θε ϝ Ι α α κωβ

Α λλη λϠ ï ï α Δ Α α λλη η λϠ ϝ ϝ ϝ

ï ï ï ï α Δ Α α α αλ λη η λϠ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï α α α Δ

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα

Δ
ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι Δ

Α λλη λϠ ï ï α Δ Α α λλη η λϠ ϝ ϝ ϝ

ï ï ï ï α Δ Α α α αλ λη η λϠ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï α α Χ α α Δ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Β' Νηστειῶν (Μαρκ. β' 1-12).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβατον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις

ύμῶν; Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας - λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

ᾠχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

ᾠχος Πα

Μ Πα
 ι τα α α α α α α α α α α α Χε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι μι μν υ υ υ υ
 στι ι ι ι ι μν υ υ υ υ υ στι ι κω ως
 Μ Πα
 ει ει ει ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ο ο ο ο ο ο ει ει κο ο νι ι ι ι

ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε α των

Πα ο ολων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α α τως δο ρυ φο

ρου ου ου με ε νον τα α α α α α ξε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α α

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Ἦχος Δι-θ

Π α ρα σχα Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχα ς Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχα Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικὰ σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντμηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι - ς

Α γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η
η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου ρου ου
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η η
 τη η η η η η η η η η η η η η η η
 η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη
 της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
 α α α α α ε ε ε λιε εν τοι οι οι οι οι
 οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοι οις
 ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος
 ο ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε
 ε λιε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο
 μα α α λα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου
 ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε
 λιε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι οις υ εν τοις
 υ ψι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οις υ ψι ι ι
 ι
A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η ην α α α μη η η

η η η η η ην

A α μη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η α α α α μη η η η γη η η η η η

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι

οι οι ε ε ε λιε ευ χα α α α γα α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου με εν Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι

λυαι αι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο
ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α
σου ου ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο
θε ε ο θε ο ο ο ος η μω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο θε
ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

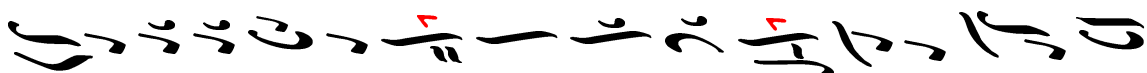

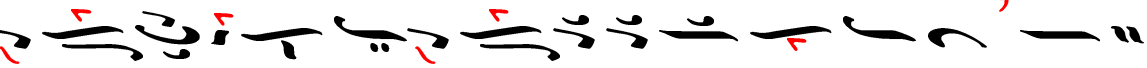

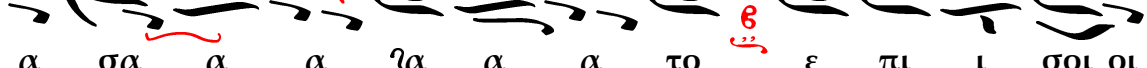

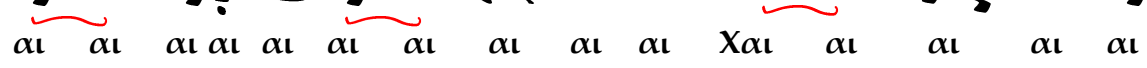
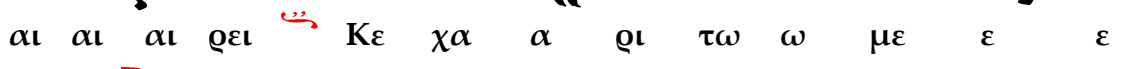
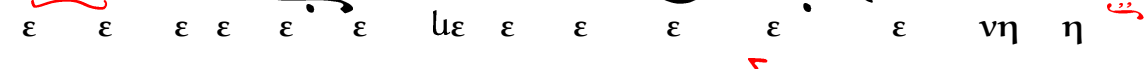
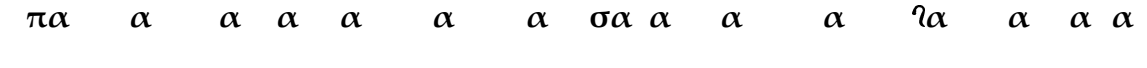
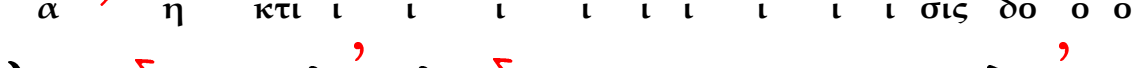

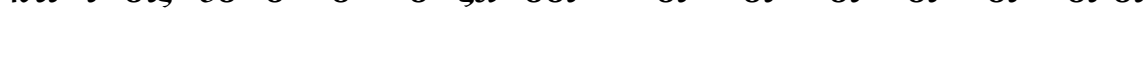
ἤχος πδζ Γα ρ

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
ης θε ος ε σαρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
αι ω νων υ παρ των θε ε ος η η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, στιχηραρικόν,

Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-θ

Τη ην γαρ ση η η η ην μη η η η η
η η η η η η τρα α αν θρω ο ο ο ο

 ο ο ο ο νο ο ο ον ε ε ε ε ε ποι

 οι οι οι οι οι οι η η η η η η σε και

 την ση η η ην γα στε ε ε ε ε ε ε

 ιε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ρα α α αν ς ς ς ς Ου ς

 ρα α νω ω ζω ω ω ω ω ω ω ω ων α

 α α α α α πει ει ει ει ει ει ει ει ρα α α α α

 α σα α α λα α α το ε πι ι σοι οι

 οι οι οι οι οι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι Χαι αι αι αι αι

 αι αι αι ρει Κε χα α ρι τω ω με ε ε

 ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε νη η

 πα α α α α α α σα α α α λα α α α

 α η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σις δο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α η

 κτι ι σις δο ο ο ο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λη ι α Α λλη λη ι α Α λλη
 λη ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ ε ν ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυρι ε ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε ν ν και ε ως τ ε
 αι ω ω νο ο ος